Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Scrisori nefrancate nu se primescu. Manuscripte nu se retrimitu!
Birourile de anunciuri.
Brașovu, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mesei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețulŭ insertiunilorŭ: o seriă garmondu pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

"Gazeta" iese în fie-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unu anu 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unu anu 40 franci, pe șese luni 20 franci, pe trei luni 10 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectori.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulu I.: pe unŭ anu 10 fl., pe șése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusulu în casă: Pe unu anu 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Unu esemplaru 5 cr. v. a. séu 15 bani.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și insertiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 178. **Brașovŭ, Sâmbătă 13 (25) Augustŭ** **1888.**

Brașovŭ, 12 Augustŭ st. v. 1888.

In momentele de față pressa europénă se ocupă fórte multŭ de visita ce-a făcut'o ministrulŭ-președinte italianŭ principelui Bismark.

Ce-a căutatŭ d-lŭ Crispi la Friedrichsruhe?

Acésta este marea întrebare care preocupă pe toțĭ și dă nascere celorŭ mai cutezate combinațiuni.

Scimŭ că unulŭ din ḑiarele de frunte din Roma a scrisŭ, că d-lŭ Crispi a avutŭ de scopŭ a se înțelege cu cancelarulŭ germanŭ pentru conchemarea unui congresŭ europeanŭ, care ar avé sĕ reguleze cestiunea bulgară și sĕ propună desarmarea generală. Foile engleze susținură, că scopulŭ călătoriei lui Crispi este de-a strînge și mai tare legăturile cu Germania și unele foi germane ḑicŭ, că d-lŭ Crispi a voitŭ sĕ se sfătuéscă cu principele Bismark asupra conflictului, ce s'a iscatŭ între Italia și Francia în afacerea Massauahului.

In totŭ casulŭ întêlnirea miniștrilorŭ conducĕtorĭ ai Italiei și Germaniei la Friedrichsruhe este de mare însemnătate în împrejurările actuale, pentru că dovedesce dorința Italiei de a merge în înțelegere cu politica germană. N'a rĕmas neobservatŭ nicĭ aceea că imediatŭ după întrevederea dela Petersburgŭ a urmatŭ visita ministrului-președinte italianŭ, înainte de proiectata întêlnire a cancelarului cu ministrulŭ de esterne austro-ungarŭ.

Conflictulŭ diplomaticŭ dintre guvernulŭ francesŭ și italianŭ a luatŭ unŭ caracterŭ seriosŭ prin tonulŭ hotărîtŭ și mustrătorŭ, în care este scrisă ultima notă a d-lui Crispi adresată ministrului de esterne Goblet. Pressa germană s'a grăbitŭ a aplauda limbagiulŭ energicŭ al ministrului-președinte italianŭ și este aprópe de mintea omului, că Germanii trebue sĕ se bucure de marea încordare ce s'a produsŭ prin acésta între guvernele din Roma și Parisŭ.

Acum vine însușĭ organulŭ lui Bismark și salutândŭ în modŭ căldurosŭ pe ministrulŭ „Italiei aliate“ ḑice, că ovațiunile ce i s'au adusŭ de către poporațiunea germană în Friedrichsruhe sunt o dovadă, că statul unitar italianŭ „se bucură în mijloculŭ greutățilorŭ, cu carĭ trebue sĕ se lupte momentanŭ, de simpatiile poporului germanŭ carĭ se cuvinŭ causei drepte ce-o representă Italia cu dibăciă și energiă.“

O altă fóiă oficiósă germană ḑice, că pare a fi sositŭ momentulŭ ca Italia sĕ-șĭ preciseze mai tare acțiunea sa exterióră, fiă și numai spre a face finitŭ unei stărĭ de lucrurĭ, care formézá isvorulŭ unorŭ continue neînțelegerĭ între Roma și Parisŭ.

Cu alte cuvinte Germanii au mare poftă de a sprijini pe Italianĭ în contra pretensiunilorŭ Franciei și acéstă împrejurare este de ajunsŭ spre a face sĕ înțelegemŭ în ce situațiune grea și seriósă se află pentru momentŭ guvernulŭ francesŭ față cu Italia, care avêndŭ la spatele ei pe principele Bismarck 'i adreséză note |atâtŭ de provocătóre.

Se așteptă cu mare încordare rĕspunsulŭ ministrului de esterne francesŭ. Decă ar fi sĕ se împlinéscă dorința Francesilorŭ, ministrulŭ Goblet ar trebui sĕ facă cum au amenințatŭ foile parisiene și sĕ declare ca nevalidŭ tractatulŭ încheiatŭ la 1868 între Italia și Tunisŭ, care eventualitate a atins'o în nota sa dela 3 Aug. a. c. Atuncĭ înse s'ar nasce printr'o procedere violentă a Franciei în Tunisŭ complicațiunĭ grave, carĭ ar încurca republica într'unŭ rĕsboiu, ce póte că ar fi binevenitŭ rivalilorŭ ei de peste Rinŭ.

Nu credemŭ înse că guvernulŭ francesŭ cu tótă ura ce domnesce adĭ în țeră contra Italianilorŭ, se va lăsa a fi sedusŭ de-a provoca unŭ rĕsboiu cu Italia, bine, sciindŭ că atuncĭ se va afla față în față cu o puternică cualițiune. Se vorbesce, că ministrulŭ Goblet va rĕspunde la nota din urmă a d-lui Crispi cu multă moderațiune și politeță pentru ca sĕ evite o ruptură ce numai favorabilă nu ar puté fi Franciei.

Adevĕratŭ că tóte foile berlinese punŭ în vedere o nouă întărire a păcii în urma întêlnirii cancelarului germanŭ cu ministrulŭ Italiei, dér nu trebue sĕ trecemŭ cu vederea metoda ce-o urmăresce principele Bismarck de-a voi sĕ susțină acéstă pace printr'o continuă umilire a Franciei, aci prin mĕsurile directe ce le ia la granița Alsației-Lotaringiei, aci pe cale indirectă ațîțândŭ pe Italienĭ în contra Franciei.

E greu de a se prevedé urmările finale ale unei tactice șirete și periculóse ca acésta. In cele din urmă îșĭ potŭ pierde și Francesii paciența și póte că la acésta speculéză și politica cancelarului Bismark.

Conflictulŭ între Italia și Francia.

Ministrulŭ președinte italianŭ, *Crispi a rĕspunsŭ la nota ministrului de esterne francesŭ Goblet în cestiunea Massauah.*

Crispi declară în rĕspunsulŭ sĕu, că guvernulŭ italianŭ nu renunță la ocuparea Massauahului, despre care ḑice, că era unŭ *res nullius*, părăsitŭ și de Egiptŭ și de Pórtă. Trebuia déră ca sĕ fiă ocupată de vre-o putere. La aserțiunea lui Goblet, că blocarea acestei provincii ar fi trebuitŭ sĕ fiă notificată puterilorŭ deórece acésta s'a întêmplatŭ înainte de înțelegerea din Berlinŭ, unde tocmai s'a impusŭ o astfelŭ de notificare, Crispi rĕspunde, că în loculŭ acestei notificărĭ, la care altmintrelea Italia nu era obligată, s'a anunțatŭ în parlamentulŭ italianŭ în modŭ solemnŭ și de repețite orĭ acéstă ocupațiune.

Crispi nu póte înțelege, cum vine ca tocmai acele persóne, carĭ fără a se opune au plătitŭ totdéuna dările curente de statŭ pentru cassa statului italianŭ deodată refusă a mai plăti dările comunale, carĭ suntŭ menite a îmbunĕtăți situațiunea propriei lorŭ localitățĭ. Opoziția locuitorilorŭ a fostŭ provocată de unŭ agentŭ francesŭ, care mai multŭ numai ca toleratŭ eserciteză funcțiunea de consulŭ în Massauah. Incă și mai caracteristicŭ este, că acestŭ consulŭ a procedatŭ întocmai amĕsuratŭ îndrumărilorŭ primite, ce le-a enunciatŭ guvernulŭ sĕu în rĕspunsulŭ datŭ la reclamațiunile lui Menabrea.

In fața acestorŭ împrejurărĭ Crispi întrébă, din ce interesŭ s'a putută hotărî Francia la o astfelŭ de procedere? Crispi arată, că Francia nu póte avé nicĭ unŭ interesŭ în Massauahŭ și că Francia numai în interesulŭ Grecilorŭ s'a hotărîtŭ la provocarea acestui conflictŭ, în timpŭ ce ar fi trebuitŭ, ca tocmai sĕ ia energice mĕsurĭ contra Grecilorŭ din anumite motive, pe carĭ Crispi le enumĕră în nota sa. Consulului francesŭ 'i s'a făcutŭ cunoscutŭ, că elŭ nu va fi mai multŭ recunoscutŭ ca consulŭ, deórece elŭ în timpulŭ de rĕsboiu și inimicițiă a statŭ în înțelegerĭ politice cu Negusulŭ și cu conducĕtorii abisinienĭ.

In fine declară Crispi, că elŭ va apĕra până în sfêrșitŭ interesele privitóre la Marea Roșiă, cu privire la carĭ șĭ-a luatŭ sarcina de a le resolva și despre carĭ crede, că suntŭ totodată interesele dreptății, ale dreptului și ale civilisațiunei.

Precum se vede de aicĭ, raporturile între Francia și Italia au devenitŭ destulŭ de acute. Unele diare germane spunŭ, că în capitala Franciei domnesce ură mare, că locuitorii suntŭ înverșunațĭ contra Italiei. „Nordd. Allg. Ztg.“ și „Vossische Ztg.“ dicŭ, că astfeliu de cuvinte, cum suntŭ cele cuprinse în nota susŭ memorată din partea lui *Crispi numai atuncĭ se punŭ pe hârtiă, când mâna cealaltă se ține pe sabiă.*

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

Despre grădinele de copii.

Conferință ținută la ateneulŭ din Craiova.

(Urmare.)

In fiăcare institutŭ trebue sĕ fiă o institutóre și celŭ puțin o fată de ajutorŭ séu o dădacă, pentru supraveghiarea copiilorŭ afară de personalulŭ de serviciu pentru trebuințele materiale ale scólei.

Localulŭ gradinei de copii, care trebue sĕ fiă pe câtŭ se póte aprópe de locuințele copiilorŭ, stă dintr'o sală mare de jocŭ, dintr'o altă sală mai mică de lucru, care comunică cu cea dintâiu prin o ușă; dintr'o cameră pentru păstrarea vestmintelorŭ, și dintr'o grădină cu mai multe despărțăminte.

Primulŭ despărțĕmêntŭ în grădină este unŭ locŭ spațiosŭ și netedŭ, presăratŭ cu năsipŭ, și véra acoperitŭ cu un cortŭ pentru jocurile de mișcare în cerc. A doua despărțire este unŭ spațiu ierbos, cu pomĭ și alțĭ arborĭ umbroșĭ și cu tufișurĭ, printre carĭ suntŭ trase alee preserate cu nisipŭ și umbrite. A treia este o grădină de florĭ și legumĭ, în care copiii învață a cunósce prin intuițiune (prin vedere) tóte florile și plantele folositóre indigene. A patra este o grădină de lucru, împărțită în micĭ straturĭ dintre carĭ se dă câte unulŭ fiăcărui copilŭ, ca se-lŭ cultive și sĕ-lŭ îngrijéscă.

Intregŭ localulŭ este aședatŭ într'un locŭ espusŭ la sóre, înconjuratŭ cu gratii s'au grilajŭ, ca aerulŭ sĕ circule liberŭ; și atâtŭ sala de jocŭ, câtŭ și cea de lucru, suntŭ spațióse, bogate de lumină, curate și bine aerite; și fără trepte séu scărĭ înalte.

Mobilierulŭ stă în sala de lucru, din una séu douĕ mese lungĭ cam de 70 cm. de late și 50 de înalte, încunjurate de amêndouĕ părțile cu băncĭ micĭ, pe care ședŭ copii față în față. Loculŭ fiăcăruia e însemnatŭ pe masă cu linii roșii.

Instrumentele de joc și lucrurile proprie ale copiilorŭ se păstréză în cutii, adeseorĭ acoperite cu sticlă, ca sĕ se vadă obiectele din ele.

In grădină se află unŭ leagănŭ de jocŭ, numitŭ aicĭ scărciumŭ, mai multe róbe micĭ séu căruciórе, vase de stropitŭ plantele, greble, hărlețe, sape, lopețĭ, și pe sub frundarĭ mai multe mese și băncĭ.

Copii de ambele sexe, fără deosebire, fiindŭ primițĭ în acestŭ așeḑămêntŭ, suntŭ adușĭ în fiecare di de câte douĕ orĭ, și petrecŭ aci trei ore de diminéță, și douĕ după amédŭ. Suntŭ disposițiunĭ și pentru aceia carĭ, avêndŭ locuința pré depărtată, orĭ din alte cause, suntŭ lăsațĭ aci tótă ḑiua.

* * *

Ocupațiunile lorŭ începŭ și se termină de regulă prin jocurĭ de mișcare, însoțite de cântece făcute înadinsŭ pentru copii. De exemplu: ajungêndŭ în șirŭ la loculŭ de jocŭ, în sală, séu véra în grădină, copiii forméză unŭ cercŭ mare și se învêrtescŭ în felurite sensurĭ. Apoi, directóra séu îngrijitórea, care e totdéuna între ei, trimite pe unulŭ dintr'înșii în mijloculŭ cercului. Atuncĭ toțĭ se oprescŭ, și miculŭ actorŭ cântă unŭ cântecŭ, stândŭ la fiecare strofă și luândŭ o altă poză. Odată imitéză pe soldatulŭ care stă de pază, altă dată pe cismarulŭ care lucréză, séu pe unŭ iepure schiopŭ care fuge, (séu pe omulŭ ostenitŭ care se repauséză cu cotulŭ pe genunchĭ și cu capulŭ plecatŭ pe mână. Variațiunea acestorŭ jocurĭ este nesfêrșită.

După jocurile de mișcare vinŭ altele mai complicate cu felurite obiecte, numite de Fröbel darurĭ pentru jocŭ (Spielgaben). Astfelŭ suntŭ: mingea, globulŭ, cilindrulŭ, cuburile, cuburile împărțite în câte optŭ séu mai multe părticele, prin a cărorŭ variată combinațiune se potŭ clădi sute de figurĭ, cum suntŭ mobile, vase, porțĭ, turnurĭ, case, sate, orașe ș. a.

Pe lângă acestea li se dau alte materialurĭ din care se facă obiecte de felurite forme și alŭ cărorŭ scopŭ este de-a deprinde ochiulŭ și mâna în acelașŭ timpŭ. Astfelŭ suntŭ creațiunea de felurite figurĭ geometrice, de forme frumóse și de imaginĭ ale lucrurilorŭ prin combinațiunea unorŭ bețișóre subțirĭ, prin încrețirea de foi, împletirea de fâșii de hârtiă, formarea de suprafețe și de corpurĭ solide, desemnulŭ, felurite obiecte de hârtiă, de lutŭ ș. a.

Tóte acestea, instrumente și lucrărĭ, suntŭ păstrate în cutii despărțite după

DIN AFARĂ.

Guvernului *rusescŭ* totuşi i-a succesŭ sĕ contracteze unŭ împrumutŭ în străinătate. Aşa se dice, că în Amsterdam a luatŭ unŭ imprumutŭ de 200 milióne francĭ.

*

Despre călĕtoria ministrului-preşedinte alŭ Italiei *Crispi* se telegrafiază din Frankfurt am Main cu data 22 Augustŭ următórele: *Crispi* ministrulŭ preşedinte alŭ Italiei adĭ înainte de amedĭ a trecutŭ prin Bebra Göttingen-Hanovera spre Hamburg, de unde sera va merge la Friedrichsruhe.

*

Daily Chronicle" primesce din Berlinŭ scirea, că *Danemarca* a oferitŭ Germaniei o alianţă împrumutată ofensivă şi defensivă cu condiţiunea, ca sĕ 'i se dea o parte din Slesvigulŭ nordicŭ. Germania însĕ a respinsŭ acestŭ ofertŭ.

*

Din *Sofia* se anunţă, că *cetele de banditĭ* din Bulgaria au caracterŭ politicŭ deórece scopulŭ lorŭ este sĕ producă încurcăturĭ şi nelinişte în ţéră ca astfelŭ Bulgaria sĕ apară érăşĭ în străinătate ca o ţéră fără ordine. Mulţĭ dintre cetăţenii de frunte din Sofia au primitŭ scrisorĭ ameninţătóre, despre carĭ însĕ n'au doveditŭ, că nu suntŭ de-aşa în câtŭ sĕ pricinuéscă temerĭ. Consiliulŭ de miniştri a hotărîtŭ sĕ trimită cete de păzitorĭ de-alungulŭ căilorŭ ferate. Graniţele deasemenea vorŭ fi păzite cu multă grije. Guvernulŭ nu va face deocamdată absolutŭ nicĭ o cercetare cu banditii ce suntŭ deja prinşĭ şi arestaţĭ.

*

Din Constantinopolŭ se scrie, că Goltz-paşa, care şĭ-a câştigatŭ marĭ merite pentru îmbunĕtăţirea *stării armatei turcescĭ*, a mijlocitŭ din nou, ca afară de Constantinopolŭ şi Adrianopolŭ în întrégă ţéră se se facă esercitii continue de tragere la ţintă. Îndată ce *Mauser* va termina liferaţia armelorŭ, armata turcéscă cu nimicu nu va sta îndĕrĕtulŭ statelorŭ apusene. *Artileria turcéscă* încă s'a reculesŭ în modŭ însemnatŭ, fiindcă deja până acum dispune mai multŭ de câtŭ de 100 tunurĭ krupp. A treia parte din ele este dusă în Macedonia. Afară de acestea armata Sultanului mai dispune de şepte tunurĭ uriaşe Krupp, dintre carĭ cincĭ apĕră Dardanelele ér douĕ Bosforulŭ. Sultanulŭ a însărcinatŭ nu de multŭ pe Goltz-paşa, sĕ lucre unŭ planŭ de apĕrare pentru capitală şi pentru cetăţile de pe uscatŭ.

*

După învingerea electorală ce a reportat'o *Boulanger* în Dumineca trecută, e interesantŭ a citi foile din Parisŭ, carĭ în numĕrii premergĕtorĭ dilei de învingere a generalului, aducŭ scirĭ forte curióse despre călĕtoria generalului. Anume în Amiens de pildă se dice, că ar fi fostŭ flueratŭ aşa de grozavŭ încâtŭ Boulanger a renunţatŭ de a merge mai departe spre Lille, şi s'a reîntorsŭ la Parisŭ. In Cayoux i se aruncă în birjă o cunună făcută din foi de napĭ cu inscripţia: „Au général Carotte, les baigneurs de Cayoux". Nu s'a întêmplatŭ însĕ aşa precum au predisŭ foile republicane şi Boulanger necum sĕ fi fostŭ flueratŭ, a fostŭ alesŭ în trei departamente. Este de notatŭ însĕ că în departamentulŭ Nord Boulanger n'a primitŭ maioritatea absolută de voturĭ şi se va face alegere nouĕ între elŭ şi contra candidatulŭ sĕu.

SCIRILE DILEI.

Din *Deva*, i se telegrafiază diarului „N. fr. Presse" cu data de 22 Aug.: „Lucrările de *demarcare a graniţei pe teritoriulŭ comitatului Uniădórei* înaintéză destulŭ de iute cu tóte dificultăţile ce le pricinuescŭ raporturile terenului şi ale timpului p'aicĭ. La muntele Petricelŭ unŭ micŭ teritoriu ajunge prin delimitare în posesiunea nóstră. In urma acésta, patrudecĭ ţĕranĭ ai comunei Bombeştĭ din România s'au opusŭ comisiunii de regulare, aşa că acésta a trebuitŭ sĕ se retragă, până când ţĕranii vorŭ fi capacitaţĭ din partea autorităţii române asupra nechibzuitei lorŭ procederĭ. Acésta se crede, că în curêndŭ se va şi întêmpla, pentru casulŭ contrarŭ delegatulŭ românŭ a declaratŭ că va cere asistenţă militară."

* *

In urma scăderii agiului în Bucurescĭ, biletele de bancă române au începutŭ a se ridica considerabilŭ pe piaţa nóstră. Astădĭ s'a notatŭ piesa de 20 lei cu fl. 9·12.

* *

Cu ocasiunea *avansamentului dela 18 Augustŭ în armata c. r. au fostŭ înaintaţĭ între alţii: la rangulu de căpitanŭ clasa II:* Iosifŭ *Stoianelŭ* dela reg. de inf. 63, Danielŭ *Dobreanŭ* dela reg de inf. 31, Alexandru *Petri* dela reg. de inf. 56. — La rangulŭ de *locotenenţĭ*: O. *Criste* reg. de inf. 50, George *Fleşiariu* reg. de inf. 50, Iosif *Legată* reg. de inf. 82, Ion *Beneşă* la corp. de art. reg. 12. La rangulŭ de *sublocotenenţĭ*: Cornelius *Cosgaria* la reg. de inf. 64; ca aspirantŭ la rangulŭ de sublocotenentŭ Dimitrie *Florianŭ* la reg. de int. 31; la rangulŭ de *cadeţi*: Ioanŭ *Herlea* la reg. de inf. 64, Danielŭ *Aldea* la reg. de inf. 62, Aurelŭ *Păcurariu* la reg. de inf. 63, Nicolae *Botezanŭ*, la reg. de inf. 101, Teofilŭ *Florianŭ* la reg. 2 de husarĭ, Ovidŭ *Făgărăşianu* la bat. de vên. 28.

* *

Regina României va pleca Sâmbăta viitóre spre *Sinaia*.

* *

Direcţia generală a poştelorŭ şi telegrafelorŭ publică însciinţarea, că vaporulŭ „*Mars*" alŭ societăţii austro-ungare „*Lloyd*", pornitŭ din Galaţĭ pentru Constantinopolŭ în 10 Augustŭ st. n., în urma unei colisiunĭ ce a avutŭ cu unŭ altŭ vaporŭ în diua de 12 curentŭ *s'a scufundatŭ* în faţa schelei satului Jenikeni pe Bosforŭ, perdêndu-se şi tótă espediţia poştală ce s'a trimesŭ cu acelŭ vaporŭ. Vaporulŭ va fi scosŭ de către ingineruIŭ Lutsky. Angageamentulŭ este făcutŭ pentru suma $^1/_3$ din costulŭ vaporului fixatŭ la 2,500,000 francĭ aurŭ.

* *

„România" scrie, că *statua lui Mironŭ Costinŭ* se va inaugura la *15 Septemvre*.

* *

La băile *Călimănescĭ* din România, făcêndu-se cercetărĭ geologice de către d-lŭ Dr. *Istrati*, s'a datŭ peste unŭ *isvor de apă caldă*. Acéstă apă va fi esăminată, în urmă captată. — Totŭ dela aceste băi 'i se scrie „Românului", că acolo în urma unorŭ săpăturĭ s'au găsitŭ la o adêncime mică nisce resturĭ din unŭ *vechiu stabilimentŭ de băi*, probabilŭ din *timpulŭ Romanilorŭ*. Lucrările înaintéză şi în curêndŭ vomŭ sci cu precisiune mai multe amĕnunte.

* *

In cursulŭ sĕptĕmânei trecute *s'au esportatŭ din România prin portulŭ Brăila* pentru diferitele ţĕrĭ numai grâu în cantitate de 9,852,975 kilograme.

* *

D. *Titu Dunca*, inginerŭ şi vechiu oficerŭ alŭ armatei francese din Africa, va espune anulŭ viitorŭ la esposiţiunea universală din Parisŭ unu nou modelŭ de raniţă (havre-sac) care în acelaşĭ timpŭ are şi douĕ cartuşiere cu cartuşele de reservă. Ea este cu multŭ mai practică şi mai cumpănită decâtŭ cele esistente şi cu multŭ mai puţinŭ ostenitóre pentru soldatŭ în marşurĭ. A fostŭ deja presentată generalilorŭ Sanssier, Boulanger şi de Négrier, şi, după cum cetimŭ în „Naţiunea," aceştia au găsit'o, în adevĕrŭ, forte comodă şi bine combinată din tóte punctele de vedere.

* *

Ţĕranii din România, carĭ au fostŭ *muşcaţĭ de lupulŭ turbatŭ*, mergŭ forte bine. Ei, scrie „Democraţia," suntŭ în stare acum sĕ se ducă singurĭ la institutulŭ d-lui Dr. Babeşŭ spre a-i inocula.

Augustinŭ Trefort.

Fostulŭ ministru de culte şi instrucţiune publică, a căruia mórte nĭ-a anuntat'o telegrama de Miercurĭ fù născutŭ în 7 Februarie 1817 în Hamonna com. Zemplinŭ. Tatălŭ sĕu era medicŭ, de origine Francesŭ. Trefort era de 14 anĭ când îşĭ pierdŭ părinţii şi ajunse sub tutoratulŭ contesei Petronella Csáky. Elŭ şĭ-a începutŭ studiele în S. A. Uyhely şi Eperjes, ér în Agria şi le-a continuatŭ. S'a aplicatŭ la dreptur̆ în Pesta, unde absolvândŭ cu succesŭ studiile, la 1839 a începutŭ sĕ facă călĕtorii prin Germania, Francia, Anglia; prin Stockholm, Kopenhaga, Petersburg şi Mosceva, ér prin Italia de nordŭ s'a reîntorsŭ în patriă.

După călĕtoriile acestea a începutŭ a se ocupa cu studii asupra economiei naţionale şi a politicei în genere. Cam pe timpulŭ acesta a făcutŭ şi censura de advocatŭ. Mai târdiu s'a angajatŭ la redactarea şi edarea revistei „Budapesti Szemle" dimpreună cu Eötvös, Lukács şi Szalay.

In 1841 a fostŭ alesŭ membru alŭ academiei unguresci, dreptŭ recunoscinţă pentru scrierea lui „Cugetări despre sciinţa istoriei şi despre Augustin Thierry." Încetândŭ de a mai apăre revista „Budapesti Szemle", s'a făcutŭ colaboratoru pe lângă Kossuth la diarulŭ „Pesti Hirlap" în care scria diferiţĭ articulĭ, cu deosebire despre libertatea industriei. Elŭ voia dimpreună cu Szalay, care după ce s'a retrasŭ Kossuth dela diarŭ, ocupă loculŭ acestuia, sĕ dea o nouă direcţiune politicei unguresci. In 1843/4 a fostŭ alesŭ deputatŭ alŭ oraşului Zolyom.

In 14 Martie 1847 s'a căsĕtoritŭ cu fiica unui órecare Albertŭ Rasty. Prin căsĕtoria acéstă deveni cumnatulŭ baronului Iosifŭ Eötvös, care era căsătoritŭ cu sora nevestei sale.

La evenimentele din 1848 el n'a luat parte activă, ér după constituirea primului ministeriu-responsabilŭ ungurescŭ Trefort ocupă postulŭ de secretarŭ de statŭ în secţia ministrului de comerţŭ Gabrielŭ Klauzal. Postulŭ acesta a fostŭ scóla de pregătire a viitorului ministru.

Când la anulŭ 1860 prin diploma din Octomvre s'a reînoitŭ constituţionalismulŭ Trefort a fostŭ alesŭ vice-şpanŭ alŭ comitatului Bekes, ér în 1861 a luatŭ parte la dieta ţĕrii. Ca deputatŭ elŭ pledă multŭ pentru legile din 1848.

In 3 Febr. 1871 după mórtea lui br. Eötvös, Andrassy numai decâtŭ a chematŭ la ministerŭ pe Trefort, oferindu-i portofoliulŭ ministrului de culte şi instrucţiune publică. Dér elŭ n'a voitŭ sĕ priméscă pretextândŭ că ar fi încurcatŭ în multe afacerĭ private. Dér după retragerea d-lui Pauler, care a fostŭ succesorulŭ lui Eötvös timpŭ de unŭ anŭ şi jumĕtate, fù înduplecatŭ Trefort a primi totuşĭ portofoliulŭ, cu care a fostŭ îmbiatŭ mai înainte, fiind numitŭ de Maiestatea Sa în 4 Septemvre 1872 ministru de culte şi instrucţiune publică în care postŭ a şi rĕmasŭ 16 anĭ până la mórtea sa.

---

etatea şi capacitatea copiilorŭ. De esemplu celoru noi în etate de trei anĭ li se dă la începutŭ cutia cu mingile. Intr'énsa suntŭ şése mingĭ de lână grósă şi de şése colorĭ deosebite, înfăţişândŭ colorile curcubeului: albastră, verde, galbenă, portocaliă, roşiă şi violetă. Copiii, sub conducerea institutórei, învéţă mai ântêiu a deosebi şi a numi cu vorbele corĕspundĕtóre forma şi colorile mingilorŭ, apoi felurite mişcărĭ ce se potŭ face cu ele, aruncându-le, libere sĕu legate de unŭ firŭ, în susŭ, în josŭ, orisontalŭ, curmezişŭ, în aerŭ, pe masă, sĕu pe josŭ. Apoi urméză alte jocurĭ cu mingea, care punŭ în mişcare totŭ corpulŭ. De exemplu jooulŭ vênătorului. Institutórea sĕu unŭ copilŭ mai mare figuréză ca vênătorŭ: unŭ altŭ copilŭ este copoiulŭ, şi ceilalţĭ din acéstă grupă suntŭ iepurii. Ei sarŭ în grădină pe iarbă în tóte părţile, se ascundŭ pitişŭ după arborĭ, după tufe şi după frundarĭ. Vênătorulŭ, cu o minje móle în mână şi cu cânele de vênatŭ lângă sine, stă în calea lorŭ. Copii strigă de repeţite orĭ: iepuraşŭ, ascunde-te: vênătorulŭ vine şi te împuşcă, pif, paf, puf! Vênătorulŭ aruncă mingea după ei; copilulŭ nimeritŭ cade josŭ mortŭ şi cânele ilŭ duce la depositŭ, unde copilulŭ rĕmâne până se termină jooulŭ, lucru care se întêmplă când s'au împuşcatŭ toţĭ iepurii, sĕu şi mai curêndŭ, după comanda institutórei.

Vorŭ fi destule, credŭ, aceste esemple de jocŭ. Schimbarea se urméză cu altele. Şi în intervalele jocurilorŭ, alte orĭ în insuşŭ joculŭ, se cântă felurite cântece. Pentru aceea institutórea trebue sĕ aibă talentulŭ şi sciinţa musicei vocale. Ea le spune fabule, basme, converséză cu ei, face lecţiunĭ de intuiţiune explicându-le lucrurĭ şi tablourĭ ce le suntŭ la disposiţiune. De regulă copiii suntu împărţiţĭ în douĕ grupe; şi pe când unii suntŭ în sala de jocŭ, ceilalţĭ se află ocupaţĭ la mesele lorŭ de lucru. Institutórea se ocupă când de unii când de alţii.

Grădina în timpulŭ verii ofere unŭ nou câmpŭ de ocupaţiunĭ şi intuiţiunĭ. Aci fiecare copilŭ are stratulŭ sĕu, în care seménă, sădesce, şi pe urmă se bucură de fericirea de a-şĭ face recolta. Chiar şi animale se dau copiilorŭ în grijă, cum suntŭ porumbei, găinĭ, iepurĭ de casă, ş. a. Şi ei astfelŭ învéţă nu numai a iubi animalele şi natura, ci a cunósce însuşirile, deprinderile şi modulŭ lorŭ de a fi.

Pe lângă desvoltarea corpului, a simţurilorŭ şi a inteligenţei, o deosebită îngrijire se pune întru învĕţarea limbei, prin numirea exactă şi corectă a tuturorŭ lucrurilorŭ şi ocupaţiunilorŭ ce au înainte, prin învĕţarea de versurĭ, prin ascultarea şi repeţirea de felurite explicaţiunĭ şi naraţiunĭ scurte, potrivite cu mintea loru.

In anulŭ din urmă se potŭ da şi elementele de lectură şi cetire, fără îndoélă, într'unŭ modŭ cu totulŭ liberŭ şi plăcutŭ, ca o jucăriă, ér nu ca o lucrare obligată şi sancţionată prin pedepse, cum se face în şcólă. Acéstă iniţiare în lectură şi scriere e necesară mai alesŭ acolo, unde lipsescŭ clasele pregătitóre numite în Francia écoles enfantines, care formeză trecerea din grădina de copii în scóla primară. (Va urma.)

Amintirĭ din pribegia după 1848.

de

IONŬ GHICA.

(Urmare.)

Deşi eu ţineam pe guvernŭ în bună sciinţă de totŭ ce se pregătea la Constantinopolŭ, Locotenenţa nóstră, rădimându-se pe asigurările lui Soleiman-Paşa, dicea că scrisele mele erau dictate de scopurĭ ascunse şi că nu trebuiau credute. Atâtŭ cestiunea Domniei întorsese capulŭ unora din ómenii noştri dela guvernŭ!

Intr'o diminéţă, generalulŭ de brigadă Rifaat-Paşa trece Dunărea cu douĕ regimente şi îşĭ aşédă tabĕra în marginea Brăilei; şi la energica protestare a prefectului D. Golescu, rĕspunde verbalŭ şi confidenţialŭ, că în puţine dile, Fuad-Efendi, noulŭ comisarŭ, va intra şi elŭ cu trupe în Bucurescĭ. Tot-odată generalulŭ Duhamela se îmbarcă la Galaţĭ, suindu-se pe Dunăre în susŭ spre Giurgiu.

In diua de 10 (22) Augustŭ, servitorulŭ otelului, care venea dela vaporulŭ

Intêmplărĭ diferite.

Erupţiune de vulcanŭ. Se telegrafiază din Tokys, că vulcanulŭ V a n d a i-S a n din Fucustina, despre care se credea că a adormitŭ pentru veciă, în 25 Iulie a. c. a eruptŭ fără de veste. In urma erupţiunei s'au nimicitŭ 56 case din satulŭ vecinŭ Ivasemura, ér satulŭ Bibamura este înecatŭ de rîulŭ Okava. Patru sute de ómenĭ au cădutŭ jertfă acestei catastrofe oribile dintre carĭ 180 erau óspeţĭ la băile din ţinutulŭ acela ce conţinŭ puciósă.

Anunciu.

Despărţĕmĕntulŭ I alŭ Braşovului şi Trei-scaunelorŭ alŭ Associaţiunei trans. pentru liter. rom. şi cultura poporului românŭ îşĭ va ţinê adunarea generală *Duminecă în 22 Augustŭ st. v.* 1888 la 3 óre p. m. în edificiulŭ scólelorŭ române centrale din locŭ.

Braşovŭ, 11 Augustŭ 1888.

Ioanŭ Petricŭ,
preşed.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

Berlinŭ, 24 Augustŭ. Afară de mai mulţĭ generalĭ s'au pusŭ în disponibilitate vre-o şépteḑecĭ colonelĭ şi locotenenţĭ-colonelĭ.

Friedrichsruhe, 24 Augustŭ. Ministrulŭ-preşedinte Crispi a plecatŭ de aicĭ ierĭ după ce şĭ-a luatŭ rĕmasŭ bunŭ în modŭ cordialŭ dela principele Bismark.

Parisŭ, 24 Augustŭ. Ministrulŭ de marină a ordonatŭ ca sĕ se armeze imediatŭ optŭ corăbii panţerate din reserva flotei dela Toulon. Se ḑice că se tractéză numai de-o simplă încercare de mobilisare.

Sofia, 24 Augustŭ. In urma unei energice urmărirĭ a banditiĭlorŭ se facŭ necurmatŭ nouĕ arestărĭ. Erĭ au fostŭ osândiţĭ la mórte în Teteo douĕ-ḑecĭ, în Lompalanca cincĭ banditĭ şi totŭ atâţĭ au fostŭ condamnaţĭ la muncă silnică de mai mulţĭ anĭ.

NECROLOGŬ.

Paraschiva Luisa Traila născută **Maxinu**, după o suferinţă de 5 séptĕmânĭ, provĕḑută mai înainte cu sf. Sacraminte ale moribunḑilorŭ, astăḑĭ la 9½ óre séra în anulŭ etăţei alŭ 50-lea şi alŭ căsĕtoriei alŭ 30-lea şĭ-a datu sufletulŭ nobilŭ în mânile Creatorului. Rĕmăşiţele terestre ale defunctei se vorŭ străpune, dela casa parochială gr. cat. din Timişóra-Fabricŭ, în grădina familiară din cimiterulŭ gr. cat. localŭ, în 22 Augustŭ st. n. 1888 la 5 óre d. a.

T i m i ş ó r a, în 19 Augustŭ st. n. 1888.

Fie-i ţĕrîna uşóră şi memoria eternă!

O deplângŭ: *Georgiu Traila*, parochulŭ gr. cat. alŭ Timişórei şi assesorulŭ consistorialŭ ca soţŭ; *Victoria Marienescu n. Maxinu*, *Ana Roşiescu n. Maxinu*, *Luisa Roşca n. Maxinu*, *Sabina Marienescu*, ca nepóte; *Atanasia Jucanu n. Maxinu*, ca soră; *Georgiu Marienescu*, *Tuliu Roşiescu* *Petru Roşca*, ca ginerĭ.

DIVERSE.

Mine de diamantŭ. In minele de diamantŭ din Africa de médă-ḑi s'a aflatŭ în timpulŭ din urmă aşa mare cantitate de diamante, încâtŭ regele pietrilor scumpe este în periculŭ de a-i scădé preţulŭ. Din ce în ce se scóte din mine totŭ mai multŭ diamantŭ. Ḑilele trecute în muntele Lebombo s'a aflatŭ o bucată de diamantŭ aşa de mare, încâtŭ aşa spunŭ călĕtorii, că nu are părechiă până acum în lume.

O glumă cu urmărĭ rele. In tóte otelele marĭ din New-York este câte unŭ registru, în care chelnerii înscriu pe pasagerii ce dorescŭ sĕ se scóle de diminéţă şi care n'au încredere în voinţa lorŭ propriă. De curêndŭ la unŭ otelŭ, unŭ nemţŭ anume Bauer, voindŭ sĕ facă o glumă, furâ registrulŭ în cestiune şi însemnă în camera lui în dreptulŭ tuturorŭ pasagerilorŭ, că trebuie sĕ fiă sculaţĭ a doua ḑi la trei óre diminéţa. Pe urmă puse registrulŭ la locŭ şi se retrase. Chelnĕrulŭ de serviciu se miră fórte multŭ de acéstă ciudăţeniă, ca toţĭ pasagerii fără excepţie sĕ fiă seulaţĭ aşa de diminéţă şi în acelaşĭ timpŭ Dér mai pe urmă elŭ se gândi, că póte ómenii se sfătuiră sĕ facă cu toţii o escursiune.

La trei óre punctŭ apăsĭ toţĭ nasturii clopotelorŭ de deşteptare şi începŭ dealungulŭ apartamentelorŭ unŭ sgomotŭ îngroḑitorŭ de clopote. Pasagerii credêndŭ că s'a aprinsŭ otelulŭ, au săritŭ în cămaşă de prin paturĭ, au pusŭ mâna pe hainele şi bagagele lorŭ şi o croiră la fugă. Nu se póte descrie încurcătura ce s'a produsŭ pe scărĭ. Unii din ei au cădutŭ de şĭ-au spartŭ capetele, alţii au fostŭ loviţĭ de geamantanele scăpate din mânĭ şi care se rostogoliră pe scărĭ. In sfârşitŭ după unŭ sfertŭ de óră se aflară cu toţii pe stradă, aşteptândŭ sĕ isbucnéscă flacările din otelŭ.

Gardiştii auḑindŭ dela unŭ pasagerŭ, că e focŭ, au datŭ alarmă şi curêndŭ au sositŭ pompierii în góna, au aşeḑatŭ aparatele şi stăteau gata sĕ împróşce flăcările cu apă îndată-ce se vorŭ arĕta. Tocmai după unŭ césŭ s'au explicatŭ lucrurile. Nenorocitulŭ chelnerŭ care sunase deşteptarea generală, era câtŭ pe aci sĕ fiă sfâşiatŭ, décă nu s'ar fi ascunsŭ în pivniţa unei case vecine. Mai mulţĭ pasagerĭ, greu rĕniţĭ au fostŭ transportaţĭ la spitalŭ.

Monede romane. S'a descoperitŭ la Pontfaverger (Marna) o amphora romană ea cântăreşte 44 kilogr. In ea s'a găsitŭ o comóră compusă din mai multe monede şi medalii de bronzŭ. Numĕrulŭ pieselorŭ se urcă la 11.000. Ele suntŭ din timpulŭ lui Constantinŭ I.

„Boulanger I. Empereur.“ Locuitorii oraşului Neuburg din Elveţia au făcutŭ în ḑilele aceste o glumă câtŭ se póte de bună, cu nisce monete. Anume: au schimbatŭ chipulŭ lui Napoleonŭ alŭ III-lea ce se vede pe monetele vechĭ în chipulŭ lui Boulanger scriindŭ dedesuptŭ: „Boulanger I Empereur.“ Partea din josŭ de capŭ şi umerĭ este aurită. Capulŭ e însă suflatŭ cu argintŭ ér gâtulŭ este străpunsŭ de o suliţă şi din rană picură sânge simbolisândŭ duelulŭ din urmă alŭ vitézului generalŭ. Monetele aceste au fórte mare trecere în Francia.

Espediţiunea lui Dobner în Africa. Foile englese aducŭ scirea, că o societate englesă în frunte cu Dobner pregătesce o espediţiune în Africa pentru de a scăpa pe Stanley din mânile sĕlbaticilorŭ africanĭ, Conducĕtorulŭ se ocupă seriosŭ de planulŭ acesta şi a şi începutŭ deja sĕ ia mĕsurile de lipsă spre a 'lŭ duce în deplinire. Vorŭ lua parte şi oficerĭ şi subofiţerĭ din Austro-Ungaria, se înţelege că de aceeia, carĭ şĭ-au făcutŭ anii de serviciu în armată. Dobner îşĭ va aşeḑa armata în statulŭ Congo după ce va obţinê concesiune dela guvernulŭ acestui statŭ. Intre cei carĭ vorŭ lua parte ca espediţionarĭ vorŭ fi preferiţĭ: zidarii, ingínerĭ hotarnicĭ, maşiniştii, lemnarii, montaniştii, botanicii, pictorii şi matelotii. Se ventiléză chiar şi întrebarea, cu ce felŭ de arme sĕ plece în espediţiune, unii fiindŭ de părerea sĕ întrebuinţeze sistemulŭ Mannlicher, alţii Martini din carĭ sĕ se cumpere celŭ puţinŭ 1200 puşcĭ. Ca punctŭ de plecare Dobner voesce sĕ statoréscă golfulŭ de mare Congo. Spre scopulŭ acesta însĕ trebue sĕ între în tractărĭ cu guvernulŭ din Congo. E probabilŭ, că Dobner se va întâlni şi cu espediţiunea lui Bartelot. Afară de aceea precum sĕ crede Dobner va avé sĕ întâmpine marĭ greutăţĭ din partea lui Tippo Tip. Din posiţiunile ocupate de Stanley, noua espediţiune va cerceta ţinutulŭ Malode unde după cum se ḑice petrece Stanley de multe orĭ. Espediţiunea, pornindŭ din golfulŭ Congo abia în 3 lunĭ va ajunge în locurile pe unde a trecutŭ Stanley de unde începêndŭ va avé sĕ întêmpine marĭ greutăţĭ şi cu deosebire în părţile din spre rĕsăritŭ.

Arsă în cosciugŭ. O femeiă din Aradŭ, Ungaria cu numele P. Stancis, a avutŭ nenorocirea de a fi trântită de o vaca speriată la pămêntŭ, din care incident 'şĭ-a contrasŭ ast-felŭ de lesiunĭ interne, în care nu multŭ după aceea a murit. Fiind aşeḑată în cosciugŭ şi încunjurată cu luminĭ aprinse de cĕră, peste nópte s'a aprinsŭ giolgiulŭ mortuarŭ dela o lumină şi focul la momentă a învĕluitŭ cadavrulŭ nenoroeitei femei. Până când au observatŭ ai casei şi au stinsŭ foculŭ, mórta a arsŭ mai de totŭ.

Cursulŭ pieţei Braşov

din 24 Augustŭ st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	9.20	Vĕnd.	9.25
Argintŭ românescŭ .	„	9.15	„	9.20
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.80	„	9.83
Lire turcescĭ . . .	„	11.10	„	11.12
Imperialĭ	„	10.10	„	10.12
Galbinĭ	„	5.72	„	5.76
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	120.—	„	121.—
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 23 Augustŭ st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	100.90
Renta de hârtiă 5%	91.05
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	149.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	98.30
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ terate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	114.—
Bonurĭ rurale ungare	104.80
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.75
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ . . .	104.80
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale transilvane	104.75
Bonurĭ croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.75
Imprumutulŭ cu premiulu ungurescŭ	129.40
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	125.75
Renta de hârtiă austriacă	81.65
Renta de argintŭ austriacă	82.60
Renta de aurŭ austriacă	111.70
Losurĭ din 1860	139.75
Acţiunile băncei austro-ungare . . .	869.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungar. .	302.25
Acţiunile băncei de creditŭ austr . .	309.75
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.87½
Napoleon-d'orĭ	9.80½
Mărcĭ 100 imp. germane	60.37½
Londra 10 Livres sterlinge	123.70

Bursa de Bucurescĭ.

Cotă oficială dela 23 Augustŭ st. v. 1888.

	Cump.	vĕnd.
Renta română 5%	—	—.—
Renta rom. amort. 5% . . .	95.½	6.—
Renta convert. 6%	93.—	90.½
Impr. oraş. Buc. 10 fr. . . .	37.—	42. —
Credit fonc. rural 7% . . .	006.¼	106.¾
„ „ „ 5% . . .	92.¾	93.
„ „ urban 7%	104.½	105.—
„ „ „ 6%	98.½	99.½
„ „ „ 5%	88.—	88.¾
Banca naţ. a Rom. 500 Lei. .	940.—	960.—
Ac. de asig. Dacia-Rom.. . .	220.—	225.—
Auru contra bilete de bancă .	16.40	16.65
Bancnote austr. contra aurŭ. .	2.01	2.02
Aurŭ contra argintŭ seu bilete	16.—	16.¾
Florinŭ valóre austriacă . . .	205	207

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

---

sositŭ dela Galaţĭ, unde se dusese sĕ caute pasagerĭ. îmĭ spune că pe acestŭ vaporŭ vĕḑuse mai mulţĭ boerĭ veniţĭ dela Bucurescĭ, dér că s'au coborîtŭ la Stambul. Am credutŭ întâiu că sĕ fi fostŭ vre-o deputaţiă din partea boerilorŭ reacţionarĭ, dér nu trece o oră şi primescŭ urmĕtorulŭ biletŭ iscălitŭ de Nicu Bălcescu:

Nr. II.

(1848, 10 (22) Augustŭ, 11 ceasurĭ.

Iubite Ghica,

„Sosirămŭ aci acum. Nu putemŭ „trage la otelulŭ unde eştĭ, căcĭ Paşa ce „ne-a însoţitŭ ne-a poftitŭ a merge la „dênsulŭ până mâne, când ni se va da „o locuinţă. Adresulŭ nostru este: Bance „Capusu Hasserţilariu Başinda Raib E-„fendi. Suntemŭ în oraşulŭ turcescŭ. „Cautâ dér sĕ ne vedĭ astăḑĭ.

Salutare şi frăţiă
N. Bălcescu.

Gândulŭ mi s'a dusŭ îndată, că acéstă tragere la casa lui Raghi-Efendi, secretarulŭ lui Soleiman-Paşa, care întovărăşa, dela Bucurescĭ, pe deputaţiĭ noştri, sĕ nu fiă o secuestrare deghisată, şi, după cele ce am aflatŭ mai târḑiu, cam aveam dreptate. Raghib-Efendi, ca sĕ se arate cu slujbă la Pórtă, concepuse idea de a deţinê pe aceştĭ trimişĭ ca ostaticĭ, credêndŭ că ast-felŭ o sĕ pótă dobândi modificaţiunĭ în constituţiunea proclamată la Islaz.

Preocupatŭ de idea de lipsa de sinceritate din partea Turcului, am alergatŭ îndată la generalulŭ Aupick, prevestindu-l de cele ce se petreceau. Generalulŭ a trimisŭ îndată pe Doprat, unulŭ din Dragomanii sĕi, la noulŭ Ministru alŭ afacerilorŭ străine, Aali-Paşa, sfătuindu-lŭ sĕ lase pe membrii deputaţiunii liberĭ a-şĭ alege locuinţele lorŭ unde vorŭ voi.

Comisia sĕu deputaţiunea aleasă de Soleiman-Paşa, în înţelegere cu cei trei Caimacamĭ ai noştri, se compunea de cincĭ membri şi anume: de Ştefanŭ Golescu, Dumitru Brătianu, Nicolae Bălcescu, Grigore Grădişteanu, Vasiliadi, avênd pe Melic ca dragoman. După poveţele ambasadorului Franciei, Raib-Efendi lĭ-a declaratŭ, că décă voiau puteau sĕ-şĭ alégă locuinţe în Pera; şi până séra cei mai mulţĭ erau aşeḑaţĭ în otelulŭ Missiri, unde locuiamŭ şi eu.

Nicu Bălcescu, pusŭ în curentŭ de cum stau lucrurile la Constantinopolŭ, elŭ care, ca şi C. A. Rosetti şi Brătianu, era pentru o resistenţă desperată, s'a hotărîtŭ sĕ se întórca la Bucurescĭ ca sĕ lumineze pe guvernŭ sĕ preîntimpine cele ce se pregăteau, şi a şi plecatŭ cu celŭ dîntâiu vaporŭ, ér cei-lalţĭ deputaţĭ au mai rĕmasŭ câte-va ḑile în Constantinopolŭ, aşteptândŭ după vorbele lui Raghib-Efendi sĕ se înfăţişeze la Sultanulŭ.

Nicu Bălcescu ducea cu dênsulŭ la Bucurescĭ o epistolă adresată lui Magheru, iscălită de dênsulŭ, Bălcescu şi de mine, în care îĭ ḑiceamŭ că, décă după o luptă cu Turcii sĕu cu Ruşii se va găsi strîmtoratŭ, sĕ trécă în Transilvania cu dorobanţii şi cu pandurii lui şi sĕ se unéscă cu Iancu, cu Romanŭ şi cu Acsente sĕu cu Buteanu.

In urma arestărilorŭ făcute în ḑiua de 13 (25) Septemvre 1848, şi instalarea Logofĕtului Constantin Cantacuzino Caimacam alŭ Valahiei, ómenii carĭ au luatŭ o parte mai activă în timpulŭ celorŭ trei lunĭ de guvernŭ revoluţionarŭ au fostŭ împărţiţĭ în mai multe categorii.

1\. Cei trei foştĭ Caimacamĭ, Eliad, Tell şi N. Golescu, escortaţĭ până la Turnulŭ-Roşu şi ajunşĭ la frontiera Transilvaniei, au fostŭ puşĭ în libertate, ca sĕ se pótă duce fiă-care unde ar voi, cu condiţia numai de a nu se întórce în ţéră.

2\. Dintre Românii carĭ au jucatŭ unŭ rolŭ mai importantŭ în revoluţiune, precum fraţii Costache şi Nicolae Bălcescu, fraţii D. şi I. Brătianu, fraţii Ştefanŭ, Radu şi Alexandru C. Golescu, Cesarŭ Bolliacŭ, şi câţĭ-va alţii, au fostŭ trimişĭ sub escortă la Giurgiu şi acolo îmbarcaţĭ pe o ghimie turcéscă şi porniţĭ în susulŭ Dunării sub bună pază; şi, ajungêndŭ la Orşova, peste trei séptĕmânĭ de călĕtoria pe apă, au fostŭ puşĭ în libertate.

3\. Celŭ mai mare numĕrŭ dintre cei arestaţĭ la Cotroceni au fostŭ siliţĭ sĕ trécă peste fruntariile ţĕrei, care încotro au pututŭ apuca.

(Va urma).

No. 2624—1888.

I.

Escriere de concursŭ.

Pentru 6 stipendie din **Fundațiunea fericitului Dr. Simeonŭ Ramanțiai** se escrie concursŭ **cu terminulŭ de 15 Septemvre a. c. st. nou**, și anume: pentru **1 stipendiu de 315 fl. v. a.** devenitŭ vacantŭ.

Pentru **două stipendie de câte 84 fl. v. a.**, unulŭ usuatŭ de Iosifŭ Pintea studentŭ la academia comercială din Clușiu, și altulŭ usuatŭ de Ioanŭ Cosma studentŭ la academia montanistică din Schemnitz, ambe dechiarate de vacante din causă că celŭ dintâiu stipendiatŭ nu s'a legitimatŭ de locŭ, ér alŭ doilea n'a produsŭ atestatŭ scolasticŭ satisfăcĕtorŭ despre progresulŭ făcutŭ în studie în anulŭ scolasticŭ 1887/8.

Pentru **trei stipendie de câte 63 fl. v. a.**, usuate de Corneliu Popŭ medicinistŭ, Titu Tilea gimnasistŭ absolutŭ și Alfonsŭ Poparadu, studentŭ de a III-a clasă gimnasială, dechiarate de vacante din motivŭ, că nicĭ unulŭ dintre numiții stipendiațĭ nu s'a legitimatŭ despre progresulŭ făcutŭ în studie în decursulŭ anului scolasticŭ 1887/8.

La carĭ stipendie potŭ concurge:

a) numai tinerĭ studențĭ miserĭ, carĭ suntŭ născuțĭ în Transilvania și suntŭ români de nascere;

b) carĭ pre lângă purtare morală bună au din studie calculĭ de **Eminențiă.**

c) ascultătorii de cursulŭ filosoficŭ, carĭ se prepară de profesorĭ pentru gimnasie, carĭ au sĕ fiă teologĭ absoluțĭ, mai încolo ascultătorii de medicină, de dreptŭrĭ, de sciințele reale, precum suntŭ: technică, montanistică, silvanistică și la vr'o academiă comercială.

d) dintre concurențĭ vorŭ avé preferință în înțelesulŭ testamentului, ceteris paribus, cei de origine nobilĭ și consângenii piului fundatorŭ;

e) dela concurențĭ se recere, ca **pre lângă testimoniele alăturate în copie autentice și nu în origine** la cererile concursuale, se mai producă: carte de botezŭ, atestatŭ de paupertate, care sĕ fiă subscrisŭ de antistia comunală politică și de parochulŭ concernente, și întăritŭ cu sigilulŭ parochialŭ și celŭ comunalŭ, precum și cu subscrierea oficiului pretorialŭ, ér în cetățĭ și opide cu subscrierea antistiei cetățiene seu opidane, — în urmă

f) concurenții sĕ numéscă espresŭ institutulŭ, la care și unde vorŭ se continue sciințele academice orĭ gimnasiale.

Cererile concursuale ăstmodŭ adjustate se le subșternă până la terminulŭ prefiptŭ consistoriului metropolitanŭ subsemnatŭ.

Concursele, carĭ nu vorŭ fi astfeliu instruite și nu se vorŭ subșterne în terminulŭ prefiptŭ, nu se vorŭ lua în considerațiune.

Blașiu, din ședința consistorială ținută în 11 Augustŭ 1888.

Consistoriulŭ metropolitanŭ gr. cat. de Alba-Iulia.

120—123, 3—3

II.

Escriere de concursŭ.

Pentru **unŭ stipendiu de 60 fl. v. a. din Fundațiunea fericitului Episcopŭ Ioan Bobŭ**, usuatŭ de Georgiu Anca gimnasistŭ absolutŭ, și dechiaratŭ de vacantŭ din causă, că beneficiatulŭ nu s'a legitimatŭ despre progresulŭ făcutŭ în studie în anulŭ scolasticŭ 1887/8 se escrie concursŭ **cu terminulŭ pre 15 Septemvre 1888,**

Doritorii de a obținé acestŭ stipendiu au de a-șĭ instrui cererile sale amĕsuratŭ condițiunilorŭ espuse mai susŭ în escrierea de concursŭ pentru stipendiele romanțiane, și pre acele a le subșterne subsemnatului consistoriu.

Blașiu, din ședința consistorială ținută în 11 Augustŭ 1888.

Consistoriulŭ metropolitanŭ gr. cat. de Alba-Iulia.

III.

Escriere de concursŭ.

Pentru **unŭ stipendiu de 50 fl. v. a. din Fundațiunea fericitului Gavrilŭ Vaida,** usuatŭ de Dionisiu Vaida, gimnasistŭ absolutŭ, și dechiaratŭ de vacantŭ din causă, că stipendiatulŭ nu s'a legitimatŭ despre progresulŭ făcutŭ în studie în anulŭ scolasticŭ 1887/8, se escrie concursŭ **cu terminulŭ pre 15 Septemvre 1888 st. n.**

Cei carĭ dorescŭ sĕ obțină acestŭ stipendiu, concursele sale instruite conformŭ condițiunilorŭ espuse în concursulŭ pentru stipendiele romanțiane, au sĕ le subșternă subsemnatului consistoriu metropolitanŭ până la terminulŭ prefiptŭ.

Blașiu, din ședința consistorială ținută în 11 Augustŭ 1888.

Consistoriulŭ metropolitanŭ gr. cat. de Alba-Iulia.

IV.

Escriere de concursŭ.

Pentru **unŭ stipendiu de 180 fl. v. a. din Fundațiunea Clainiană,** usuatŭ de Augustinŭ Berianu studente la academia montanistică din Schemnitz, și dechiaratŭ de vacantŭ din causă că nu s'a legitimatŭ despre progresulŭ făcutŭ în studie în decursulŭ anului scolasticŭ 1887/8, se escrie concursŭ cu terminulŭ de **15 Septemvre a. c. st. nou.**

Concurenții la acestŭ stipendiu au de a'șĭ instrui cererile sale în sensulŭ condițiunilorŭ înșirate în concursulŭ pentru stipendiele romanțiane, și pre acele până la terminulŭ indicatŭ a le subșterne acestui consistoriu metropolitanŭ.

Blașiu, din ședința consistorială ținută în 11 Augustŭ 1888.

Consistoriulŭ metropolitanŭ gr. cat. de Alba-Iulia.

Nr. 8871—1888.

PUBLICAȚIUNE.

Se aduce prin acésta la cunoscința publică, cumcă se vorŭ da în arêndă josŭ însemnatele arăturĭ, parțelele de pășunatŭ, pășunile de munte în fostulŭ Domeniu, aparținĕtóre comunei Brașovŭ, asemenea pămĕnturile aflătóre pe teritoriulŭ orășenescŭ, pe cale de licitațiune verbală, și în scrisŭ pe lângă ulterióra aprobare din partea representanței comunale, conformŭ condițiunilorŭ aflătóre la oficiulŭ economicŭ orășenescŭ în órele de cancelariă în Brașovŭ pe timpulŭ de 6 anĭ, adică dela luna Septemvre 1888 până în luna Octomvrie 31, 1894 oferenților.

Licitațiunea și ofertarea începe Joi în 30 Augustŭ a. c. la 8 óre antemeridiane în sala de ședințe, casa sfatului, în Brașovŭ, se va ține și în diua viitóre în 31 Augustŭ a. c. până la darea în arêndă a tuturorŭ obiectelorŭ.

Fiăcare licitantŭ are a depune, înainte de a i se da voiă la oferirea verbală, unŭ vadiu de 10% din prețulŭ de strigare, în mânile comisiunii de licitare. Ofertele scrise, carĭ se vorŭ deschide după licitațiunea verbală, au sĕ se predea închise, provĕdute cu denumirea acelui obiectŭ, pentru care se oferéză, celŭ mai târdiu până în 29 Augustŭ a. c. la órele 6 postmeridiane, dirigentului oficiului economicŭ E. Hintz.

In ofertele, provĕdute cu 50 cr. timbru, este neapĕratŭ de lipsă sĕ fiă conținută întocmai acea denumire a obiectului pe care se oferéză, asemenea sĕ conțină și prețulŭ oferitŭ pe arêndă anuală, esprimatŭ în cifre câtŭ și în litere, totdeodată și declararea, că oferentulŭ cunósce condițiunile de arendare și licitațiunea în totŭ cuprinsulŭ lorŭ și se supune acelora. Asemenea are ofertulŭ sĕ conțină acludatŭ unŭ vadiu de 10% din suma oferită de arêndă.

Arendatorulŭ este obligatŭ sĕ depună o cauțiune egală cu prețulŭ de arêndă pe unŭ anŭ, și decă arênda anuală trece peste 50 fl. este obligatŭ pentru facerea contractului de arêndare în forma unui documentŭ notarialŭ.

Obiectele de arendatŭ suntŭ următórele, adică:

I.

Pămênturĭ pe teritoriulŭ orășenescŭ.

1.	(Fleischauerweiher), O livadiă de lângă Racadĕu	prețulŭ de strigare	fl.	8.—
2.	Livadia Logofĕtului	„ „	„	20.—
3.	Pămĕnturile de fer mare și micŭ	„ „	„	30.—
4.	Livadia în Lipiasŭ	„ „	„	40.—
5.	Livadia în Tratzko	„ „	„	8.—
6.	Stóffenulŭ mare și micŭ	„ „	„	35.—
7.	Livadia de lângă Ternbach	„ „	„	20.—
8.	Două petece de pămĕntŭ în Stóffĕnŭ și lângă fântânióră	„ „	„	50.—
9.	Livadia tricesimalilorŭ în Timișulŭ de josŭ	„ „	„	10.—
10.	Livadia vitelorŭ în Timișulŭ de susŭ	„ „	„	5.—
11.	Ierba pe loculŭ numitŭ „Honterusplatz“	„ „	„	20.—
12.	Așa numitulŭ „Stadthauptmannshomm“	„ „	„	10.—
13.	7 jugĕre de pășune în a V-a brazdă	„ „	„	75.—
14.	Bodzaaulŭ micŭ	„ „	„	800.—
15.	Grădina în strada Katarina nr. 66 lângă casarmă	„ „	„	8.—
16.	Pămĕntulŭ comunalŭ pe partea de josŭ a scólei de înotare	„ „	„	25.—
17.	Parțelele Nr. 1—18 livadiei oficióse dincóce de Bârsă	„ „	„	600.—
18.	Parțelele Nr. 1—4 livadiei oficióse dincolo de Bârsă	„ „	„	30.—
19.	Parțela I în Tabĕra mare	„ „	„	120.—
20.	„ II „ „	prețulŭ de strigare	fl.	110.—
21.	„ III „ „	„ „	„	120.—
22.	„ IV „ „	„ „	„	90.—
23.	Parțelele I și II în Tabĕra mică	„ „	„	70.—
24.	16 parțele în Logóza mică	„ „	„	100.—
25.	2 petece de pămĕntŭ lângă Bârsă în a IV brazdă	„ „	„	15.—
26.	Parțela I în Ștóffĕnulŭ micŭ	„ „	„	15.—
27.	„ II „ „	„ „	„	35.—
28.	„ III „ „	„ „	„	35.—
29.	„ IV „ „	„ „	„	85.—
30.	Grădina lângă casarma „Lazaretŭ“	„ „	„	10.—
31.	Peteculŭ de pămĕntŭ înaintea Blumĕnei micĭ	„ „	„	5.—
32.	Livadia cerbului și gropa lungă	„ „	„	50.—
33.	Pășunea, Postovarŭ și Colțu Crucerului. fără pășiunea de pădure	„ „	„	100.—
34.	Pășunea în Pissiacŭ și Piscu lungŭ	„ „	„	100.—

II.

1.	Arăturĭ și livedĭ Turcheșŭ	prețulŭ de strigare	fl.	190.—
2.	„ „ „ Apața	„ „	„	150.—
3.	„ „ „ Crisbavŭ	„ „	„	200.—
4.	„ „ „ Satulŭ-nou	„ „	„	40.—
5.	„ „ „ Branŭ	„ „	„	250.—
6.	„ „ „ Zĕrnescĭ	„ „	„	170.—
7.	„ „ „ Tohanu-nou	„ „	„	180.—
8.	„ „ „ Vlădenĭ	„ „	„	140.—

III.

Pășiunĭ de munte allodiale în Sĕcele, Branŭ și Zĕrnescĭ.

1.	Zenóga Bratoki	prețulŭ de strigare	fl.	400.—
2.	Orlatŭ	„ „	„	300.—
3.	Valea rece	„ „	„	300.—
4.	Oberschi capri	„ „	„	300.—
5.	Palțiu	„ „	„	400.—
6.	Muntele cailorŭ	„ „	„	650.—
7.	Piatra mare	„ „	„	200.—
8.	Zenóga lui Nanŭ	„ „	„	900.—
3.	Vaida	„ „	„	700.—
10.	Tesla	„ „	„	600.—
11.	Ciucașŭ și Piétra roșiă	„ „	„	300.—
12.	Piscu și Colțu Barbului	„ „	„	600.—
13.	Roșca	„ „	„	400.—
14.	Piroșca	„ „	„	300.—
15.	Radille	„ „	„	200.—
16.	Pășiunile de munte Tămașŭ în Zĕrnescĭ afară de pășiunea de pădure	„ „	„	60.—
17.	Pășiunea de munte „Zănóga“ în Branŭ	„ „	„	300.—
18.	Pășiunea de munte „Grobotisch“ în Branŭ	„ „	„	200.—
19.	Pășiunea de munte Clobucetŭ	„ „	„	200.—
20.	Pășiunea de munte Măgura	„ „	„	50.—

Brașovŭ, 1888 Augustŭ 4.

20 M,3—3

Magistratulŭ orășenescŭ.

Rugămŭ pe domnii abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fășia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Tipografia A. MUREȘIANU Brașovŭ.